

14 november. Remco: na een liter wijn en veel vlees hebben wij genoten van een heerlijke nachtrust. Vandaag vliegen we naar Buenos Aires. Daar waar Onze Prinses Maxima geboren is en waar Evita stond te zwaaien op het balkon van een prachtig paleis. De hele dag loop ik al met het liedje in mijn kop; dont cry for me Argentina. Om 9uur worden wij opgehaald door een minibus, na 15 minuten komen wij aan op het vliegveld. Wow wat een rij, even vergeten in te checken via internet, dus achteraan sluiten, next time inchecken! Op het nippertje kon onze bagage nog op de band, daarna zaten wij binnen 15 minuten in het vliegtuig. 2 uur later landen wij op Buenos aires. Met de taxi naar ons hotel en wandelen maar. Wij hadden gehoord van mia dat wij in het duurste gedeelte na Buenos Aires zitten. Nou, dat klopt dus, ik liep er in mijn korte broek voor paal. Iedereen hoog opgemaakt en weldone gekleed, maakt het uit, wij zijn met vakantie. In een prima restaurant gingen wij zitten en werden rap geholpen door een ober. Deze ober praatte zo snel, we keken elkaar even aan en hadden geen idee wat hij wilde. Wij hadden iets besteld (tapas met een liter bier) wat blijkt de prijs die op de kaart stond was zonder bier. Ilja kon dat na 6x herhalen gelukkig ontcijferen, tevreden zaten wij op een terras met een flink bord tapas en een liter bier. Voldaan van het eten en klotsend van het bier liepen wij een rondje om het plein. Het lijkt wel 3 oktober, overal kraampjes, artiesten met gitaren, mime personen en dansende jongeren die een dans deden als vechtende leeuwen. Een inmiddels 2 kilo vettere Ilja: Dit plein, het recoletaplein, wordt in onze reisgids beschreven als een van de leukste plekken van Buenos Aires, nou we hebben onze ogen uitgekeken. Het vondelpark in Amsterdam is er niets bij, het place du tertre in Parijs heeft er wel wat van weg. Met name de mimespeler was een genot om naar toe kijken (hopelijk zet Remco het filmpje erop). Het hostel waar we nu zitten is matigjes. Het personeel spreekt geen of minimaal engels, de Wi-Fi internetverbinding doet het niet, de kamer is een beetje shebby, maar de lokatie maakt het wel goed. Ondanks het feit dat we nog geen map hebben van Buenos Aires hebben we wel het idee dat we heel centraal zitten en dus straks lekker alles op korte afstand kunnen bereiken.

15 november: remco: de sterkst groeiende stad (Buenod Aires) bekijken van zuid-Amerika. Wat een chaos deze stad, wat een herrie overal, wat een drukte met verkeer en alle stoepen waar je ook loopt lopen mensen, mensen en nog eens mensen. Mensen met kinderwagens, honden uitlaat service, werkluik met gereedschapskisten en materialen. Wij kijken onze ogen uit, waar moet ik kijken, daar een oud gebouw en een nieuw gebouw, mensen die spontaan een act opvoeren. Op pleinen spelen mensen op muziek instrumenten en de zwervers liggen en vallen niet op door de verschillende mensen massa. Alles en iedereen hoort bij elkaar, het plaatje is compleet, door deze chaos is komt alles op zijn plek. Iedereen is een eenheid, alles is mooi, lelijke gebouwen zijn mooi naast een prachtig paleis. De auto's rijden als idioten toch begrijpt het verkeer waar ze terecht gaat komen. De zwervers op straat worden aangesproken door rijke mensen en rommel{comments on}en om s'avonds een goede slaapplek te hebben. De tango muziek klinkt uit iedere straat, carlos Gardel zijn hoofd is overal te zien, toch is het net of niemand daar een tango zou kunnen dansen. Winkels zijn in 1000 tallen te tellen, toch heeft iedere winkel zijn eigen stijl en vaak een ander produkt. De buurt super staat naast een dure bank en de kinderen spelen waar de zwervers hun slaapplek hebben gevonden. Voor kinderen is dit een stad waar je niet even lekker op straat kan spelen met je vriendje of

vriendinnetje. Nu ga ik stoppen, anders wordt mijn verhaal net zo chaotisch als de stad Buenos Aires ik geef de pen door aan Ilja.

Ilja: Remco is door z'n chaos helemaal vergeten te schrijven wat we verder deze dag allemaal nog hebben beleefd. Om te beginnen het ontbijt: we moesten een voucher halen bij de receptie alwaar een spaanssprekende jongeman ons verwees naar een tent op de hoek..... weet je wel hoeveel hoeken er hier in Buenos Aires zijn!!!!!! De stad is opgebouwd uit blokken (op z'n Amerikaans) waarbij elk blok 100 nummers telt, dus 4 hoeken per blok. Gelukkig hadden we nog iets opgevangen van verde dus na een beetje zoeken kwamen we bij een tent die costa verde heette.... de groene kust. Hier kregen we ontbijt: 3 croissantjes (zoet, zoet zoet..... Argentijnen houden van.....ZOET), een glaasje jus, prikwater en heerlijke koffie. Het mag wat uitgebreider, maar de magen zijn gevuld. Op onze zoektocht terug naar het hostel komen we een wasserette tegen. Even binnenlopen omdat de laatste schone onderbroek is aangetrokken EN Remco in z'n beste Spaans of we geen wasje konden brengen. Zo goed dat ze hem complimenteerden met z'n goede Spaans. Volgens mij was het z'n lach die de dames apprecieerden, want ik kon er geen touw vastknopen. =)

Vroeg op pad, ff langs het toeristenburootje om een map te halen van de stad, anders ben je wel heel erg verloren hier. Om 10.00 uur gingen ze pas open en om de tijd te doden maakten we even een rondje plein. Midden op het plein stond een enorme boom, waarvan de takken zo verschrikkelijk zwaar waren dat ze ondersteund moesten worden (zie 1 van de foto's). Een beetje mensen kijken is ook altijd leuk en voor we het wisten konden we onze map halen. Ideaal hoor zo'n kaart van de stad. Er staan alle metro-lijnen op, de busstops, alle toeristische attracties. Die kaart zou ik nog gaan vervloeken later die dag.....Nou heb ik als vrouw een redelijk richtingsgevoel mag ik zeggen maar vandaag liet dat me geheel in de steek. We zijn wel 40 keer de verkeerde kant opgelopen en onze voeten en benen zijn millimeters afgesleten van al dat gewandel de verkeerde kant op. Maar we hebben ook veel mooie dingen gezien, de casa rosa, het roze paleis, de obelisk die midden op een soort champs elysees staat (dit is de breedste boulevard van de wereld, met maar liefst 2x12 rijen auto's elek kant op!!!!), kun je de herrie voorstellen. We hebben de haarlemmerstraat van B.A. gezien, waar we gelijk maar even de laptop ter reparatie hebben afgegeven, en heel veel mooie straatjes en gevels. 'S middags waren we beiden zo hyper van deze stad dat we even bij moesten komen met wat eten. Even een kleine balansdag met wat salade..... de broeken gaan wat knellen dus.....

Om een uur of 4 hadden we het wel gehad en zijn we teruggekeerd naar ons hostel. 1 ding..... er wordt hier wel elke dag schoongemaakt, dus de shebbylook van de eerste dag wordt met name bepaald door de ouderdom van de kamer. We hebben nog steeds geen internet dus we kunnen jullie niet bijpraten.....